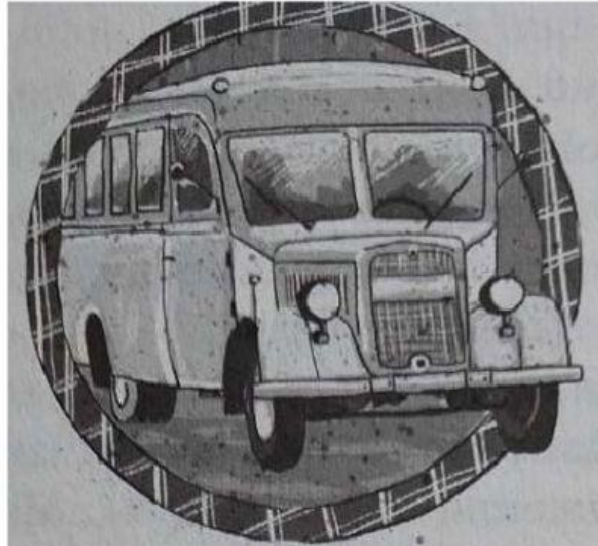

Таємничий автобус

Бенні йшов додому зовсім неквапливо, штурхаючи перед собою пусту бляшанку з-під «Коли». Він не поспішав. Батьки працювали в банку, обід буде лише о першій, отже, часу він має досить.

Хлопчик плівся липовою алеєю та думав про свою сусідку по парті. Він уже помітив, що ця Іда може бути досить йоржистою. Ну в неї був і настрій!

Здається, вона почувала себе в новій школі не дуже добре. Авжеж, це все провина Гелени, звісно, її недобрих слів побоювались усі. І, судячи з усього, вона вже вигадала для новенької прізвисько: тітонька Ельфріда...

На перерві Іда сиділа на лавці зовсім одна. Так само, як і він. Бенні знав, що інші діти у класі вважають його мрійником та занудою, який ніколи ні з чим не може впоратись. Але ж це зовсім не так! Просто інколи йому потрібно трохи більше часу, ніж іншим. Домашні завдання він завжди робив старанно та здебільшого вірно. А ось у спорті він таки невдаха.

Бенні наразі роздумував, чи не запросити Іду на день народження, коли почув позаду дивний гуркіт. Це гримів старий автобус, який зупинився на світлофорі поруч із хлопцем. Автобус був яскраво розмальований різними літерами. Бенні прикрив очі долонею. Здавалося, літери перестрибували одна через одну.

Чарівна Зоологічна КраМниця

Бокові вікна автобуса були затоновані. Бенні силкувався вгледіти, хто сидить за кермом.

— Чоловік у капелюсі, — пробурмотів він.

Але поруч із водієм, хто ж це? Невже це... О, так, це міс Корнфілд! Його нова вчителька!

«Що це вона там робить?» — здивувався Бенні та встав навшпиньки.

Що це там таке, за темними шибками скла? Неначе клітки? Ця довга тінь, чи це не шия жирафи? Бенні здалось, що він чує мекання кози та гарчання пса. А чи не слон це щойно протрубив? Бути цього не може!

Мотор барвистого автобуса загуркотів. На світлофорі загорілося зелене світло. Автобус покотився прямо, а тоді, не вмикаючи поворотного сигналу, повернув ліворуч.

— Чарівна зоологічна крамниця, — пробурмотів Бенні. — Такого ж не буває.

Чари — це ж те саме, що й чаклунство, чи ні? Отже, що ж то таке — чарівна зоологічна крамниця? Там що, продаються тварини, які вміють чаклувати?

Раптом він знову згадав про чорну мамбу, яка ховалась у буковій огорожі. Про білку, яка свистіла, та птаха, який сьогодні пролітав повз вікно класної кімнати й махав їм крилом. Хлопець наморщив носа. У повітрі все ще висів запах дизелю. Він вирішив нікому не розповідати про ці дивні події. Усе одно йому, мрійнику, ніхто не повірить.

Наступного дня міс Корнфілд сказала, що незабаром увесь клас робитиме доповіді. На будь-яку тему. У парі мають працювати хлопчик і дівчинка. Хто з ким буде готуватись, вирішить жереб. Оскільки в класі було рівно дванадцять хлопчиків та дванадцять дівчаток, усе складалося просто ідеально.

Така новина викликала гамір і перешіптування. Хлопчик із дівчинкою — такого ще ніколи не бувало.

Іда ж, навпаки, лише зітхнула з полегшенням. Із дівчатками в цьому класі вона ніяк не могла потоваришувати. На перерві вони бігали групами, й Іда краще б відкусила собі язика, ніж запитала, чи можна до них приєднатись.

Подумки вона перебирала можливих партнерів для доповіді. Буде тупо, якщо жереб випаде на Макса, Професора, з ним вони ніколи не зможуть дійти згоди. І, хоча її це дратувало, інколи він був справді кращий за неї. З Бенні їй також не хотілося працювати. Їй здавалося, що він надто повільний. Поки він напише шапку таблиці, мине година, не менше.

Едді, який сидів біля вікна, здавався їй просто занадто хаотичним. Краще б ні.

Шокі у своїй плетеній шапці? Оце було б добре. З ним вони добре полагождать. Ще є Сілас,

який постійно приїздив до школи на спортивному велосипеді та сидів поруч із Йо. Іді він не подобався, але дівчинка не могла сказати, чому саме.

А Йо? Щоразу, як дівчинка думала про нього, серце в неї вистрибувало з грудей. Коли він посміхався, замовкала навіть пихата Гелена. Іда змушена була зізнатися самій собі, що найбільше їй кортить готуватися разом із Йо. Тоді вони могли б працювати разом над темою після обіду, вона б могла запросити Йо до себе...

Бенні ткнув її під лікоть та протягнув конверт. Іда відкрила конверт та прочитала.

Запрошення на день народження.

Субота, о 15-й годині, Лерхенфельдштрассе, 46.

Буде сік та пиріг.

На думку дівчини, виглядало це не надто цікаво.

— Прийдеш? — прошепотів Бенні.

Іда кивнула та заховала запрошення в конверт, продовжуючи роздумувати, скільки разів доведеться зустрічатись із Йо, щоб зробити ту доповідь. Принаймні тричі, чи ні? Іда уявила собі, як вони сидять поряд та гортають сторінки книжки. На душі вирувало якесь дивне почуття.

- Пригадай, із ким, на твою думку, могла би потоваришувати Іда. Порівняй із прочитаним зараз. Чи влучним був твій здогад?
- Чи уважно поставилася Іда до запрошення Бенні? Як гадаєш, що має статися?